

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Det vil Fremskridtspartiet : Socialpolitik

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: [1995]

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

[Det vil Fremskridtspartiet : Socialpolitik](#) 3

[Det vil Fremskridtspartiet : Socialpolitik](#) 4

[Det vil Fremskridtspartiet : Socialpolitik](#) 5

[Det vil Fremskridtspartiet : Socialpolitik](#) 6

DET VIL

FREMSKRIDTSPARTIET

SOCIALPOLITIK

Fremskridtspartiet er modstander af al anden økonomisk omfordeling end den, der er nødvendig for at sikre, at de, der ikke kan forsørge sig selv, hjælpes på fode. Fremskridtspartiet mener således, at socialpolitikken skal have et yderst begrænset sigte.

I de sidste 20 år har politikerne gen-

nem socialpolitikken søgt at gøre befolkningen lykkeligere. Det er imidlertid ikke politikernes opgave. Spørgsmålet om befolkningens velvære er hverken statens eller Folketingets anliggende, men befolkningens personlige anliggende. Sådanne mål kan ikke opnås ved offentlige indgreb.

Gældende socialpolitik og en socialreform

Den eksisterende sociallovgivning har udviklet sig til at være kompleks, uoverskuelig og unødvendigt bureaukratisk. F.eks. er der en stor del af befolkningen, som er selvforsørgende eller forsørges af

Offentlige børneoplysningsinstitutioner skal privatiseres. Det vil give konkurrence og reducere omkostningerne.

ægtefælle eller familie, der modtager forskellige former for sociale ydelser. Staten skal ikke opkræve skatter med den ene hånd og med den anden udbetale sociale ydelser til de samme skatteydere.

Der skal gennemføres en reform af sociallovgivningen, som dels sikrer, at den bliver enkel, overskuelig og ubureaukratisk dels sikrer, at sociallovgivningen reduceres til et minimum. Målet for en socialreform er, at så få som muligt fremover vil modtage sociale ydelser, og at så mange som muligt kan forsørge sig selv uden statslige indgreb eller omfordeling.

For at opnå dette er det nødvendigt at foretage vidtgående forenklinger og moderniseringer. Samtidig med reformen af sociallovgivningen skal der gives modsvarende skattelettelser, der økonomisk opvejer de sociale ydelser, der afvikles.

Sideløbende med gennemførelsen af reformen skal det sikres, at socialpolitikken ikke overføres til andre sektorer som f.eks. sundhedssektoren, boligpolitikken og arbejdsmarkedspolitikken. Endvidere skal en del af de offentlige sociale ydelser, der kan fungere på et privat forsikringsmarked, privatiseres, samtidig med at der gives modsvarende skattelettelser.

Sikring mod indtægtstab

Et vigtigt led i socialreformen er forenklinger af kriterierne og reglerne for tildeling af offentlige sociale ydelser. Disse bør primært tage udgangspunkt i personers alder. Reglerne for tildeling af offentlige sociale ydelser bør således inddeles i grupper bestående af personer under 18 år (børn og unge); personer i den arbejdsdygtige alder mellem 18 og 67 år og pensionister.

For de 0-18-årige bør det gælde, at forældrene har ansvaret for deres forsørgelse. Som udgangspunkt skal børn og unge ikke kunne modtage offentlig socialhjælp. Der skal dog gælde visse undtagelser, for f.eks. forældreløse børn, gadebørn og lignende.

18-67-årige - personer i den erhvervsaktive alder - skal som udgangspunkt forsørge sig selv.

Varige uarbejdsdygtige (invalid/ handicappede o.s.v.) skal have mulighed for at modtage et fast ensartet beløb, så de kan forsørge sig selv og deres børn.

Personer over 67 år skal have en fast, ensartet folkepension.

Hjælp til personer i social nød

Personer, der kommer i social nød, skal kunne opnå individuel trangshjælp, der alene skal kunne ydes til personer i absolut nød. Hjælpen kan have mange forskellige udformninger. F.eks. kan den ydes med krav om tilbagebetaling.

Hjælpen kan også bestå af økonomisk hjælp, naturalieydelse eller anden kortvarig hjælp.

Familierne

Den eksisterende sociallovgivning har bevirket, at mange søger hjælp hos sociale myndigheder i stedet for at løse eventuelle problemer i fællesskab med familien. Denne udvikling har betydet, at sociallovgivningen ødelægger og fremmedgør mange familier. Derfor er det vigtigt, at sociallovgivningen ændres, så familien igen kan blive det samlingssted, hvor børn og unge løser deres problemer og generelt har deres naturlige udgangspunkt.

Familiefradrag

Så længe der eksisterer indkomstskat, skal der etableres et »familiefradrag«. For at sikre, at børns skattefradrag udnyttes, når børnene ikke arbejder, skal børnenes fradrag kunne benyttes af forældrene. Dette skal fungere således, at hver familie har et fælles familiefradrag. Hvert familiemedlem skal udnytte, hvad der er muligt for vedkommende, hvorefter den øvrige familie frit skal kunne disponere over den del af fradraget, som ikke udnyttes. Familiefradraget vil betyde, at ingen bliver økonomisk hårdt belastet af at etablere familie. En ophævelse af offentlige tilskud sammen med indførelse af familiefradraget til børnefamilier vil således blive økonomisk neutral eller i de fleste tilfælde en økonomisk gevinst for børnefamilierne.

Børnechecken

Den offentligt finansierede børnecheck skal bortfalde. Børnechecken bidrager til en urimelig, økonomisk omfordeling. Således bidrager barnløse lavtlønnede til at finansiere højere indtægtsgruppers børnecheck.

Gennemførelsen af familiefradraget bevirker, som nævnt, i princippet, at ophævelsen af tilskud til børnefamilier bliver økonomisk neutral eller en fordel. Således vil børnefamilierne ikke miste indtægt ved ophævelse af børnechecken, når den gennemføres samtidig med, at familiefradraget indføres.

Børnepasning

Samtidig med indførelsen af familiefradraget og i takt med, at den skattefrie bundgrænse hæves, bliver det muligt for forældre igen at betale, hvad det koster at få passet sine børn. Principielt bør enhver svare sit, også når det gælder børnepasning. Det er derfor Fremskridtspartiets mål, at der skal være fuld brugerbetaling for børnepasning. Offentlige børnepasningsinstitutioner skal privatiseres. Det vil automatisk bevirke en reel konkurrence mellem eksisterende private og tidligere offentlige børnepasningsinstitutioner, og vil ligeledes bevirke, at omkostningerne reduceres markant og kvaliteten stiger på grund af den frie konkurrence. Det skal være muligt for familier med speciel lav indtægt at få offentlige tilskud til institutionspladserne.

Barselsorlov

Folketinget skal ikke regulere barselsordninger, der etableres som frivillige, private aftaler på arbejdsmarkedet.

Den offentligt betalte barselsorlov skal afvikles over en årrække. Beskæftigede, der ønsker at få børn, må tilrettelægge familieudvidelsen, således at der er råd til barselsorlov uden offentlig hjælp.

Tvangsfjernelse af børn

Børn er forældrenes ansvar. Hvis børnene af den ene eller den anden grund ikke får, hvad de har behov for, eller hvis de-

For at stimulere øgede private pensionsopsparinger skal fradragsretten for private pensioner øges.

Pensionssystemet skal sikre, at alle kan imødesee en alderdom uden social nød. Det er pensionisterne, der har opbygget det danske velfærdssamfund, og de har krav på en værdig alderdom. Der skal være tilstrækkelige plejemuligheder samt ældreboliger og plejehjemspladser.

res tarv ikke varetages, er det forældrene, der skal hjælpes og dermed indirekte børnene.

Tvangsfjernelse af børn skal være en absolut sidste udvej - en nødsløsning efter, at det har været forsøgt at hjælpe forældrene bedst muligt.

Når der i ekstreme tilfælde må gennemføres tvangsfjernelse, skal denne ske så hensynsfuldt som muligt. Desuden skal forældre og pårørende have adgang til rigeligt samkvem, ligesom familien eller andre pårørende skal foretrækkes som plejefamilie. Under hele tvangsfjernelsesforløbet skal myndighederne pågående arbejde for en hjemgivelse af barnet. Kun i tilfælde af vold, narkomani, incest o.lign. skal undtagelse kunne ske. Ved fejl i behandlerens system skal der strafforfølges, hvis der har været eller er vidende om, at tvangsfjernelsen foregik på forkert grundlag. Der skal ligeledes strafforfølges, hvis der er givet forkerte oplysninger til »sagen«.

Børnebidrag

Fraskilte forældre skal betale børnebidrag til den part, som har børnene efter skilsmissen. Barnet er stadig forældrenes ansvar, uanset om forældrene er skilt eller samboende.

Børnebidrag skal kun betales, til barnet fylder 18 år.

Den af forældrene, der har barnet/børnene, får det fulde familiefradrag.

Ægtefællebidrag

Loven om ægtefællebidrag skal helt ophæves for nye ægteskaber. Ægtefæller skal naturligvis have mulighed for at indgå frivillige aftaler og kontrakter. Lovgivningen på området skal ikke be-

tyde, at det er en økonomisk belastning at blive skilt.

Sociale forhold i forbindelse med arbejdsmarkedet

Fremskridtspartiet ønsker, at A-kassesystemet gradvist privatiseres, så det får karakter af en egentlig forsikringsordning. Arbejdsløshedsforsikringsystemet bør indrettes sådan, at forbrugerne selv finansierer det.

Under et privateret A-kassesystem vil brugernes bidrag typisk afhænge af ledighedsrisikoen inden for medlemmets A-kasses fagområde. Det skaber en fornuftig afvejning mellem fremsatte lønkrav og forøget ledighedsrisiko, idet denne sammenhæng mærkes direkte i form af ændrede bidrag. Lønpres og andre krav, der betyder en større risiko for ledighed, vil reduceres ved en privatisering af A-kassesystemet, da parterne selv skal betale omkostningerne ved øget ledighed.

Sygedagpenge

Indtil skatterne markant reduceres, skal det sikres, at alle, der udsættes for sygdom, og dermed bliver midlertidigt uarbejdsdygtige, kan være fraværende fra arbejdsmarkedet uden at lide social nød. Derfor skal det offentlige betale sygedagpenge for alle i den erhvervsaktive aldersgruppe. Sygedagpengene skal udbetales fra tredje sygedag, de to første sygedage regnes som karenstage.

Efterhånden som indkomstskatterne afvikles, skal sygedagpengene privatiseres.

Når indkomstskatterne er markant reduceret, skal sygedagpengene privatiseres, således at det bliver muligt at tegne

forsikringer mod sygdomsbetinget arbejdssvigt.

Pensioner

Pensionssystemet skal sikre, at alle kan imødesee en alderdom uden social nød. Derfor skal personer over 67 år modtage en fast og ensartet skattefri folkepension. Dette skal gælde, uanset hvor i verden pensionisten vælger at bo efter pensionsalderen og uanset formue, indtægtsforhold og ægtestand. For at sikre alle pensionister en anstændig og tryk alderdom, skal folkepensionens grunddydelse forøges. I takt hermed bortfalder en række specielle offentlige ydelser automatisk.

For at sikre, at bestemte erhvervsgrupper ikke tildeles specielt fordelagtige offentlige pensioner, ophæves alle offentlige særpensioner med undtagelse af førtidspensionen. Tjenestemandspensionen skal afvikles ved, at ny tilgang stoppes. Der skal ikke etableres flere nye tjenestemandspensioner. Allerede indbetalte beløb udbetales på normal vis, indtil der ikke er flere tilgodehavender. Samtidig afskaffes samordningsfradraget således, at tjenestemand får den pension, som har været en forudsætning for deres ansættelsesvilkår.

Selvfinansiering

For at stimulere øgede private pensionsopsparinger skal fradragets ret for private pensioner øges.

Realrentens begrænsning af opsparringslysten skal fjernes ved at afvikle denne renteskat. Kapitalpension, ratepension, forsikringsordninger og andre selvfinansieringer skal ikke udhules af Folketingets skattepolitik.

ATP-ordningen er uanvendelig og skal afskaffes.

Førtidspensionen

Førtidspensionister (invalid, kronisk syge, handicappede o.l.) skal have udbetalt et fast, ensartet beløb. Kriterierne for tilkendelse af førtidspension skal strammes op og skal ikke være indtægtsbestemt.

Ud over de fysiske og psykiske problemer skal det ikke også være et økonomisk problem at blive ramt af en livstruende sygdom. Derfor skal ansøgninger om tildeling af førtidspension behandles hurtigst muligt, og behandlingstiden for ansøgere med livstruende sygdomme tilstræbes holdt under 1 måned.

Behandlingstiden af andre ansøgninger tilstræbes holdt under 3 måneder, dog med mulighed for kortere behandlingstid efterhånden som systemet effektiviseres. Bevillingskompetencen skal ligge så tæt på borgeren som muligt.

Efterløn og delpension

Efterløn- og delpensionsordningerne skal afvikles således, at personer, der i

øjeblikket modtager efterløn og delpension, kan fortsætte. Men i øvrigt skal der ikke ske en fortsat tilgang. Såfremt helbredet svigter, skal der kunne tildeles førtidspension.

Enkepension

Enkepensionen skal udgå af lovgivningen, hvorefter personer, der ønsker at forsikre sig imod en sådan situation, individuelt må tegne en forsikring. De nuværende pensioner berøres ikke.

Ældrepolitik

De ældre skal have en reel valgfrihed mellem eget hjem og ældrebolig/plejehjem. De ældre skal have mulighed for at være i eget hjem længst muligt. Hjemmehjælpen og døgnplejen skal derfor være fuldt tilfredsstillende udbyttet.

Hjemmehjælp

Hjemmehjælpen skal være gratis for alle pensionister og handicappede, og kommunerne skal tage deres opgave med vurdering af behov alvorligt. Det skal være det individuelle behov, der afgør, hvor meget hjemmehjælp den enkelte skal tildeles. Hjemmehjælpen skal tildeles så snart, der opstår behov, og kommunerne skal snarest efter foretage henvisning for det reelle behov, og der skal være mulighed for at anke kommunens afgørelse.

Ved tildeling af hjemmehjælp er pleje og hjælp lige væsentligt, og den enkelte skal selv kunne vælge, hvem der skal være hjemmehjælper (privat firma eller kommunen). Kompetencen for tildeling af hjemmehjælp skal være så tæt på borgeren som muligt.

For at sikre hjemmehjælpsmodtagerne oprettes der en uvildig klageinstans.

Ældreboliger

Der skal også fremover bygges ældrebo-

liger og andre nye boligformer, men der skal ikke nedlægges plejehjem.

Det er en god ordning, at beboerne på plejehjem og i ældreboliger, beskyttede boliger m.v. får hele deres pension udbetalt, hvorefter de må betale for de ydelser, de ønsker. Dog skal nødvendige ydelser være obligatoriske, såsom elementær fysisk pleje.

Et sådant personligt økonomisk ansvar vil give en større selvvaldsfølelse og personlig valgfrihed. På plejehjem, ældreboliger, beskyttede boliger o.s.v. skal der være beboerindflydelse, ligesom pårørende til plejehjemsbeboere skal kunne vælges til beboerråd.

Naturaliydelser

Invalide, handicappede og permanent syge skal udover den offentlige økonomiske støtte, de får, omkostningsfrit have stillet de hjælpemidler, som deres sygdom kræver, til rådighed af det offentlige.

Samspilsproblemer

Velfærdsstaten har spillet fallit. Dette illustreres f.eks. af, at Socialstyrelsen har påvist, at der eksisterer ca. 12.000 registrerede hjemløse i Danmark. I de senere år har det været kendetegnende, at det er meget let at få tildelt offentlige sociale ydelser. Selv personer med høje indtægter tildeles forskellige former for offentlige sociale ydelser.

OECD (Organisationen for økonomisk samarbejde og udvikling) har ved flere lejligheder beskrevet, at den måde, hvorpå det sociale system i Danmark er indrettet, har bevirket, at der i de senere år er opstået en »afhængighedskultur«, der stimulerer ledighed og nedbryder den enkeltes selvfølelse.

Det sociale system har i sig selv vænnet forbrugeren til, at stort set alle anliggender i tilværelsen kan løses af de sociale myndigheder. For at personer, der er vænnet til, at de sociale myndigheder,

staten og den offentlige sektor kan løse alle deres problemer, skal få mulighed for at leve en menneskeværdig tilværelse, er det nødvendigt at gå nye og meget vidtgående veje inden for socialpolitikken. For at opnå dette, er det nødvendigt, at respekten for det enkelte menneske genopbygges. Samtidig må det gøres klart, at de enkelte personer selv skal finde deres livsværdier og indrette deres tilværelse herefter.

Det vil i fremtiden blive nødvendigt at indrette den sociale sektor således, at den kun hjælper det meget begrænsede antal personer i nød.

Lovmodelrådet konstaterede i beretningen »Kan det betale sig at arbejde«, Økonomiministeriet, juni 1992, at gruppen af personer, der modtager offentlige ydelser i et halvt år eller mere (marginalgruppen) udgjorde ca. 302.900 personer. Personerne i denne gruppe har p.g.a. de offentlige sociale ydelsers størrelse ingen økonomisk tilskyndelse til at komme i beskæftigelse, idet mange ved beskæftigelse vil imødesee et indtægststab eller kun opnå en ubetydelig indtægtsfremskud.

Socialsystemet bør ikke tilskynde til, at modtagere af offentlige sociale ydelser indretter deres tilværelse efter, hvad det er muligt at få ud af de offentlige kasser. Derfor bør socialsystemet reformeres således, at personer, der forsørges af offentlige sociale ydelser, ikke vil imødesee et indtægststab ved at tage et lønnet arbejde på normale vilkår. Endvidere bør der være så stor forskel på kontanthjælpsydelse og indtægtsniveauet for de laveste lønninger at der eksisterer en reel økonomisk tilskyndelse til at søge lønnet arbejde. Det skal således ikke være muligt at »profitere« på at modtage offentlige sociale ydelser. Personer, der ikke evner at tage vare på sig selv, skal dog modtage tilstrækkelig offentlig trangshjælp til at leve et anstændigt liv.

Vil du vide mere om Fremskridtspartiet?

Indsend nedenstående kupon til din lokalforening eller kontakt partiets kontor på telefon 33 37 55 00 lok. 4675.

Fremskridtspartiet,
Folketinget, Christiansborg
1240 København K

- Jeg vil gerne vide mere om Fremskridtspartiets program
- Jeg vil gerne vide mere om Fremskridtspartiets Ungdom
- Jeg vil gerne være medlem af Fremskridtspartiet

Navn _____

Adresse _____

Postnr. _____ By _____

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk